

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Amplificatio gulæ, & ebrietatis, per congeriem. D. Chrysostomos tract.
quòd nemo læditur nisi à seipso. pag. 580. Capvt XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

conculcata sunt vbi crudelis isthæc, & inhumana mancipiorum domina, tanquam sciuus tyrannus, aut barbara quædam immanis, aut meretrix publica, & sumptuosa omnia dedecorat, conficit, & sexcentis obijcit periculis, ac pœnis eos, qui illi seruire in animum induxerunt. Cumque sit terribilis, acerba, crudelis, sæua, vultu barbarico, quin potius ferino, & quam lupus, ac leo tetriore; manucta tamen, & expetenda, & melle dulcior suis captiuis esse videtur: cum etiam gladios, & arma quotidie cõtra eos cudad, ac barathra effodiat; ad præcipitia ducat, & scopulos, infinita supplicij retia taxat, beatos eos tamen præstare censetur, tum ipsis captis, tum ijs, qui in eodem laqueos se induunt, atque, vt in cloaca, & cœnolus cum voluptate, & delicijs voluntatur, aut, vt scarabei in stercore continenter versantur. Ita etiam auaritia capti istis animantibus sunt miseriore.

Amplificatio gula, & ebrietatis, per congeriem.

D. Chrysostomus tract. quod nemo læditur nisi à seipso. pag. 580.

CAPVT XLII.

ΟΙ πρὸς διαμεμεθμένῳ τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ σπλάχνῳ κατακείμενοι, καὶ διὰ τὰ δέπνῳ τοῖς ἀγρίοις σιωπῶντες, καὶ τὴν γαστέρα διαρρηγόντες, καὶ τὰς ἀφῳήσεις πειρῶντες, καὶ τὰ ὑπερβῶχα τῶν ἐδεσμάτων φορτῶ τὸ πλοῖον καταποντίζοντες, καὶ ὑπερβάνον ποιῶντες τὴν ναῦν καὶ κατὰ κερὲν ναυαγίῳ τῷ τῷ σώματι κατακλύζοντες αὐτὴν καὶ πέδας, καὶ χειροπέδας, καὶ γλωσσοπέδας ὀπινῶντες, καὶ ἅπαν αὐτῶν καταδεσμέντες τὸ σῶμα ἀλύσεισιν σιδηρῶς χαλεπωτέρῳ δεσμῷ τῷ τῷ μέθῃς, καὶ τῷ βροφῆς, καὶ μήτε ὀνειράτων ἀπῳηλαγμένοι φοβερῶν τῷ τε μαυνομένων ὄντες ἀλλήλοισι, καὶ αὐτοῖσιν ἑαυτοῖσιν δαίμονα ἐπιστάγοντες τῇ ψυχῇ, καὶ γέλωτος προκείμενοι τῷ θεῷ τῷ οἰκετῶν, μάλλον τῷ καὶ βαγαδία, καὶ δακρύων ὑποβόσις τῷ ἐπιεικτεροῖς αὐτῶν, καὶ μηδὲν εἰδότες τῶν παρόντων, μήτε εἰπεῖν τι καὶ ἀχρεῖα δυνάμενοι, ἀλλὰ φορέδῳ ἀπο τῶν σπλάχνῳ ἐπὶ τὴν κλίνην ἀγορῶνται.

Eadem latinitate donat.

Qui ad dimensum diem super thoros accumbunt, cœnas cum prandijs copulant, ventrem disrumpunt, sensus deprauant, immodico ciborum onere nauigium demergunt, sentinam inexhaustam, & exundantem reddunt, & tanquam in corporis naufragio nauem vndis obruant, pedicas, manicas, & linguæ vincula necunt, totumque corpus suum vinciunt vinculo ebrietatis, & luxus, grauiore, quam ferrea catena, ac nec syncerum, & purum capiunt somnum, neq; ab horribilibus insomnijs liberi sunt, furentibusq; miseriore, voluntarium quendam demonem in animum inducunt, risui spectantium famulorum expositi, imò etiam luctui, & lachrymis meliorum inter eos; neminem noverunt eorum, qui ad sunt, neque dicere quid, neque audire possunt, sed inter gestantium manus, a toris, ad lectulum feruntur.

Ebrietas demon voluntarius.

Amplificatio virtutum.

CAPVT XLII.

Amplificatio virtutum & rerum laudatarum conformari poterit ad hæc exempla Ciceronis.

Domuisti gentes immanitate barbaras, *Laus C.* multitudinem innumerabiles, locis infinitas, *mentia pro* omni copiarum genere abundantes; sed tamen *Marcello.* ea vicisti, quæ & naturam, & conditionem vt vinci possent, habebant. Nulla est enim tantavis, tantaque copia, quæ non ferro ac viribus debilitari frangique possit. Verum animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare, aduersarium nobilitate, ingenio, virtute præstantem, non modo extollere iacentem, sed etiam amplificare eius pristinam dignitatem: hæc qui faciat, non ego cum suminis viuis comparo, sed simillimum Deo iudico.

Laus Philo- sophia s. i usculana.

O vitæ Philosophia dux! o virtutis indagatrix, expultrixque virosum! quid non modo nos, sed omnium vitæ hominum sine te esse potuisset: tu vrbes peperisti; tu dissipatos homines in societatem vitæ conuocasti; tu eos inter se primo domicilijs, deinde coniugijs, tum literarum, & vocum communione iunxisti; tu inuentrix legum, tu magistrarum & disciplinae fuisti. Ad te confugimus, à te opem petimus: tibi nos totos tradimus. Est